

Τί δυστύχημα διὰ τὴν Ὁραν ὅταν πωλῆται εἰς τοὺς δρόμους μὲ τὴν σφοδρὰν τῆς ἀντίπαλον ἀ'Εφημερίδα» τὸ ὄνομά της νὰ σχηματίζῃ τόσον ἀπελπιστικὸν διὰ τὴν πρώ-την λογοπαίγνιον.

Οἱ παῖδες φωνάζουν πωλοῦντες ὁμοῦ τὰ δύο φύλλα :
— Ὁρα κ' Ἐφημερίδα.

Δύο ὥραϊα τυπογραφικὰ λάθη τοῦκαμε ἡ Νέα Ἑλλάς τοῦ Παράσχου δημοσιεύσασα τὸ πρὸς τὸν Πατριάρχην ποιήματόν του.

Σύναζε, σύναζε, ποιμὴν, τὰ ποιμνία τὰ πλάνα
Καὶ πότιζε τὰ ὕδατα ζωῆς κ' ἐλπίδος μάνα.

Ἄντι : πότιζέ τα.

Τὸ ἄλλο συνέπεσον εἰς τὸν ζενιτικώτερον στίχον τοῦ ποιήματος αὐτοῦ.

Ὅταν τύπτων τὸ μέτωπον ὁ Παράσχος καὶ παρωδῶν τὸν Λάταν θέλει νὰ πῇ ὅτι ὑπάρχει Θεός, ἡ Νέα Ἑλλάς τὸν ἔκαμε νὰ πῇ ὑδραῖκα,

Εἶναι Ἐεὸς, εἶναι Ἐεὸς ἄνω ἐκεῖ ἀκόμα . . .

Ἀστειότητες καὶ καλαμπούρια Σκυλίσση.

— α'Ο Βυζάντιος ἦτο τέλειος ὡς ἡ Ἀθηναῖα ὅτε ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς ἀγκλῆδας» τοῦ Διός.

— «Καὶ ἂν διόλου δὲν φανῇ ὁ Ἀναστάσιος ἀναστα-τικὸς» !!

Ἦσαν καὶ γραμμένα.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ὁ ἐρῶν πλατωνικῶς νὰ μὴ γράφῃ στίχους, ἂν δὲν εἶναι Βύρων.

Νιμάϊερ.

ΚΡΙΤΙΚΗ.

Διὰ τοῦ τελευταίου πρὸς τὸν Πατριάρχην ποιήματός του ὁ κ. Παράσχος ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἀποθέσις καὶ ἡ ἀποκου-κούτωσις τῶν ποιητῶν εἶναι σύγχρονα φαινόμενα.

La Harpe.

ΑΛΗΘΕΙΑ.

Εἰς τὸν Συμποσιακὸν τοῦ κ. Βυζαντιοῦ ἐπάλασαν ὁ δη-μοσιογράφος καὶ ὁ διπλωμάτης καὶ δὲν ἐνίκησε δυστυχῶς κανεὶς.

Μαίετρος.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

Κατὰ τὸ Style τῆς Ἐλευθερίας.

Ἀγαπητέ μου ἀνεψιέ, σήμερα εἶναι ὅπου
Θά σοῦ εἰπῶ μυστήρια, ποῦ φρίττει νοῦς ἀνθρώπου.
Ἐνας σπουδαῖος ἀληθῶς καὶ μέγας ἐπιστήμων,
Γότθος τὸ γένος κί' ἀνθρώπος πολυμαθῆς κί' εἰδήμων,
Καὶ τὸν ὁποῖον εὐτυχῶς εἶχα στενὸν μου φίλον,
(Διότι βέβαια ἐσύ γνωρίζεις μὲ τί ζῆλον
Σχέσεις στενάς καλλιεργῶ μὲ Γάλλους, μὲ Ἑγγλέζους,
Μὲ Γερμανοὺς, Ἰάπωνας καὶ Πέρσας καὶ Κινέζους),
Μίαν ἡμέραν μ' ἔδειξε μετὰ μεγάλου τρόμου
Συγγράμματα ἐνὸς σοφοῦ τῶντι ἀστρονόμου.
Τὸ λέγω, κί' εἰς τὰς φλέβας μου παγώνει, φεῦ! τὸ αἷμα..
Ἐκεῖνα τὰ συγγράμματα ὠμίλουν δι' ἐν θέμα
Σπουδαῖον, ἀκατάληπτον, λαμπρὸν, μυστηριώδες,
Ἐξοχον, θεῖον, ὑψηλὸν, ἀνέκφραστον, φρικῶδες,
Καὶ τὸ ὁποῖον καὶ ἐγὼ ἐνόησα πρὸ χρόνων,
Καὶ ἔκαμα πειράματα μετὰ ἐπιστημόνων.
Ἀλλὰ τὴν ἀπορίαν σου ὀργήγορα θά λύσω,
Κί' αὐτὴν τὴν ἀνακάλυψιν σαφῶς θά σ' ἐξηγήσω.
Ἐν συνελεύσει χημικῶν, τοσοῦτων ἀστρονόμων,
Ἀνθρωπολόγων, φυσικῶν, καὶ ἄλλων περιδρόμων,
Ἐγὼ εἰς ἐν τραπέζιον ἀκούμβησα τὸ χέρι
Καὶ εἶπα αὖ τραπέζιον, τοῦ Σγούτα τὸ κεμερί
Θά δώσῃ κί' ἄλλα χρήματα γιὰ τὴν Ἐλευθερία,
Ἡ ὅλους τοὺς συντάκτας τῆς θ' ἀφήσῃ εἰς τὰ κρύα ;»
Καὶ τὸ τραπέζι φώναξε : α' Ἄκουσε σὺ κί' οἱ ἄλλοι,
Ὁ Σγούτας πλέον χρήματα 'στὸ φύλλον δὲν θά βάλῃ.»
Ἐτοὺς λόγους τούτους ἔμεινα μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα,
Ἄλλ' ὅμως τὸ ἠρώτησα καὶ δις καὶ τρις ἀκόμα,
Κί' ἐκεῖνο μοι ἀπήντησε τὰ ἴδια κατὰ γράμμα . . .
Θαυμάζω πῶς δὲν 'σάλεψε ὁ νοῦς μου ἐν τῷ ἅμα.
Ἄλλοτε πάλιν εἰς μικρὸν δωμάτιον ἐστήθη
Φωτογραφίας μηχανή, καὶ τότε προσεκλήθη
Ἐνας ἐκεῖ ἐξ ὄλων μας τὸ κἀνδρὸ του νὰ βγάλῃ»
Πρῶτος ἐστάθηκα ἐγὼ, κί' ὀπίσω μου οἱ ἄλλοι.
Ἄλλ' ὅμως, τέκνον, ἂντ' ἐμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προσώπων
Ἐβγῆκαν τόσοι γάδαροι ἐν σχήματι ἀνθρώπων.
Φαντάσου ποῖαν ἐκπληξίν καὶ θαυμασμὸν μέγαν
Ἐκαμε τοῦτο τὸ συμβᾶν 'στὸν ἕνα καὶ 'στὸν ἄλλον.
Ἐξ ὄλων τούτων πείθομαι τὸ πῶς δὲν εἶναι ψεῦμα,
Ὅτι ὑπάρχει καὶ ψυχὴ ἀθάνατος καὶ πνεῦμα,
Κί' εἶναι μωρὸς, ὅστις μ' αὐτὰ ἀσυνειδήτως παίζει . . .
Κί' ἀπόδειξις . . . ὅταν ἐγὼ ἐπάνω 'στὸ τραπέζι
Ἄκούμβησα τὸ χέρι μου κί' ἠρώτησα ἐν ζάλη,
Ἐὰν ὁ Σγούτας χρήματα καὶ ἄλλα θά μᾶς βάλῃ,
Βεβαίως θᾶταν ἡ ψυχὴ τοῦ Σγούτα σὲ μιὰ κώχη,
Κί' αὐτὴ θά μοῦ ἐφώνησε κρυμμένη α' Ὁχι, Ὁχι!»
Ἐν τούτοις μένω ὡς ἐδῶ, καὶ εἰς γραφὴν μου ἄλλην
Κί' ἄλλα φρικτὰ μυστήρια θά σ' ἐξηγήσω πάλιν.
Ἐκ Κηφισσίας.

Souris.